

[Glistrup]

er formand for partiet Venstre, og at et med Venstre stærkt konkurrerende parti i den selv samme april 1989 var udsat for massiv hysterisk chikane i anledning af, at det pågældende partis tidligere justitsminister havde ment, at tamilske familiesammenføringer bør ske på Sri Lanka og ikke i Danmark. Havde udenrigsministeren fortalt den fulde sandhed, var megen vind utvivlsomt taget ud af orkanen, der blæste omkring folketingsdebatten den 25. april 1989 (Folketingstidende spalte 8986-9062).

Svar (24/5 89):

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Danske myndigheder har løbende fra FN's højkommissariat for flygtninge (UNHCR) modtaget oplysninger dels om situationen generelt i Sri Lanka efter fredsftalen den 29. juli 1987, dels specifikt om forløbet af det af UNHCR etablerede frivillige repatrieringsprogram for tamilske flygtninge. Repatrieringsprogrammet har i første række taget sigte på tamilske flygtninge i Sydindien, men det har hele tiden været UNHCR's mål, når forholdene i Sri Lanka skønnedes at åbne mulighed herfor, at udvide programmet til også at omfatte tamilske flygtninge i Europa.

Inden for de seneste seks måneder har UNHCR fortsat sin løbende orientering af bl.a. danske myndigheder om programmets forløb. Programmet, der var blevet suspenderet i september 1988 i afventen bl.a. af de forestående valg i Sri Lanka i december 1988 og i februar 1989, blev på ny genoptaget i slutningen af marts 1989 for så vidt angår tamilske flygtninge i Sydindien. Derimod har det været UNHCR's vurdering, at der først nu er ved at blive etableret de nødvendige faciliteter, der vil gøre det muligt i nær fremtid også at modtage tamilske flygtninge i Europa, som ønsker at vende hjem til Sri Lanka.

Til det i begrundelsen for spørgsmålet anførte om min besvarelse af spørgsmål nr. S 748, må jeg bemærke, at spørgsmålet var således formuleret, at det ikke var muligt at besvare det på anden måde.

Spm. nr. S 847

Til *industriministeren* (16/5 89) af:

Riishøj (SF):

»Vil ministeren sikrè, at de oplysninger, som Folketingets Udenrigsudvalg årligt får om efterlevelse af loven om forbud mod handel med Sydafrika og Namibia, bliver væsentlig mere detaljerede end hidtil, og finder ministeren det sandsynligt, at loven overholdes, i betragtning af, at flere danske firmaer trods faldende beskæftigelse kraftigt har udvidet deres omsætning i Sydafrika?«

Begrundelse

I dagbladet Det Fri Aktuelt den 13. maj 1989 oplyses, at flere danske firmaer kraftigt har udvidet deres omsætning i Sydafrika.

I de årlige redegørelser til Folketinget oplyses meget abstrakt og meget rosenrødt om lovens efterlevelse.

Gennem spørgsmålet ønskes oplyst, om Industriministeriet i fremtiden vil give mere detaljerede oplysninger vedrørende danske virksomheders aktiviteter i Sydafrika, ligesom det ønskes oplyst, om ministeriet mener, at aktivitetssudvidelserne over de sidste år i visse firmaer har kunnet ske uden nyinvesteringer.

I tilfælde af mistanke bør ministeriet efterforske sagen.

Svar (25/5 89):

Industriministeren (Henning Dyremose, fg.):

Jeg kan bekræfte, at visse virksomheder i Sydafrika har haft omsætningsstigninger siden 1985. Imidlertid behøver omsætningsstigninger ikke i sig selv at være udtryk for, at der er foretaget investeringer, som har ført til aktivitetssudvidelser. Dette gør sig især gældende for handelsvirksomheder.

På nuværende tidspunkt kan jeg derfor hverken af- eller bekræfte, at omsætningsstigningerne har kunnet ske uden nyinvesteringer. Det bør bemærkes, at de af selskaberne afgivne årlige indberetninger ikke indeholder oplysninger, der har givet anledning til at antage, at nyinvesteringerne er foretaget for midler, der direkte eller indirekte stammer fra de i Danmark værende selskaber.

Jeg finder, at det er af betydning – også for de berørte virksomheder – at den uvished, der nævnes i spørgsmålet, vedrørende de sydafrikanske virksomheders aktivitetsniveau afklares. Jeg har derfor taget skridt til at indhente yderligere oplysninger fra selskaberne vedrø-